

Mål C-560/23 [Tang]¹**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

8 september 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Flygtingenævnet Köpenhamn (Danmark)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

8 september 2023

Sökande:

H (genom DRC Dansk Flygtningehjælp)

Svarande:

Udlændingestyrelsen

FLYGTNINGENÆVNET

Begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)**Datum för ingivande:** 8 september 2023**Domstol som begär förhandsavgörande:** Flygtingenævnet [utelämnas]**Sökande:** H (genom DRC Dansk Flygtningehjælp)**Svarande:** Udlændingestyrelsen [utelämnas]**Inledning**

- 1 I enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har Flygtingenævnet (Överklagandenämnden för flyktingar) beslutat att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen om tolkningen av

¹ Namnet på detta mål är fiktivt. Det motsvarar inte de korrekta namnen på någon av parterna i målet.

bestämmelserna om tidsfrister i artikel 29.1 och 29.2 i Dublin III-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat) (nedan kallad Dublinförordningen), jämförd med artikel 27 i samma förordning.

- 2 Dublinförordningen, som utfärdades med hänvisning till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.2 e, omfattas av det danska rättsförbehållet, och enligt artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat som bilaga till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, är rättsakten inte bindande för Danmark. Reglerna i Dublinförordningen är emellertid tillämpliga i Danmark enligt ett parallellavtal som ingåtts på mellanstatlig grund, och det följer av detta parallellavtal att det är möjligt att begära förhandsavgörande hos EU-domstolen, se rådets beslut (EG) nr 188/2006 av den 21 februari 2006.
- 3 Flygtingenævnet avser att begära skyndsamt handläggning enligt artikel 105 i domstolens rättegångsregler med hänvisning till målets beskaffenhet och Dublinförordningens syfte om att snabbt fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för handläggningen av en ansökan om internationellt skydd.

Om Flygtingenævnets behörighet att begära förhandsavgörande

- 4 Flygtingenævnet, som är inrättad enligt lag, är ett oberoende domstolsliknande kollegialt organ inom den offentliga förvaltningen. Nämnden fungerar på permanent basis som en administrativ överklagandeinstans för Udländingestyrelsens (ungefär Migrationsverket) administrativa beslut i första instans på asylområdet, se 53a § i utlänningslagen.
- 5 Flygtingenævnets organisation regleras i 53 § i utlänningslagen. Flygtingenævnet består av en ordförande och ett antal vice ordförande, som alla är domare och vars oberoende skyddas av den danska grundlagen. Nämnden består dessutom av ett antal ledamöter som har utsetts efter att ha nominerats av Advokatrådet respektive Udländinge- och integrationsministeren (utlännings- och integrationsministern). Ledamöterna i Flygtingenævnet förordnas av nämndens ordförande för en fyraårsperiod med möjlighet till förordnande för ytterligare en fyraårsperiod. Nämndens ledamöter är oberoende och får inte ta emot eller begära instruktioner från den utnämmande eller nominerande myndigheten eller organisationen, och bestämmelserna i 49-50 §§ i retsplejeloven (lagen om rättsväsendet) om rätten att klaga över en domare till Den Særlige Klageret (den särskilda överklagandedomstolen) gäller på motsvarande sätt för Flygtingenævnets ledamöter, se 53 § 1, 2 och 3 i utlänningslagen, och nämndens ledamöter kan endast avsättas genom dom, se 53 § 4 i lagen. Samtliga ledamöters oberoende är således säkerställt genom lagstiftning.

- 6 Enskilda ärenden avgörs av nämndens ordförande eller en vice ordförande som också leder förhandlingen, en advokat och en anställd vid Utländinge- og Integrationsministeriets centralförvaltning, se 53 § 6 i utlänningslagen. Beslut i nämnden fattas med majoritetsbeslut och varje ledamot har en röst. Beslut fattas med flertal och varje ledamot har en röst. Nämndens handläggning av ärenden är domstolsliknande och av kontradiktorisk natur, vilket bl.a. innebär att nämnden inom ramen för utredningen av ärendet får besluta om förhör med utlänningen och vittnen samt om inhämtande av annan bevisning, liksom nämnden förordnar advokat för en utlänning som inte själv har sökt advokatbistånd, se 54 och 55 §§ i utlänningslagen. Det följer av 56 § 8 i lagen att Flygtningenævnets avgöranden är slutliga. Detta innebär att nämndens beslut inte kan överklagas till en annan förvaltningsmyndighet och att tillgången till domstolsprövning av nämndens beslut är mycket begränsad.
- 7 Mot ovanstående bakgrund anser sig Flygtningenævnet vara ”en domstol” i den mening som avses i artikel 267 FEUF med rätt att begära förhandsavgörande från EU-domstolen, eftersom nämnden är inrättad enligt lag, har en permanent karaktär, fungerar som en obligatorisk rättsinstans, tillämpar ett kontradiktoriskt förfarande, beslutar på grundval av rättsregler och är oberoende, se i detta sammanhang särskilt de principer som anges i EU-domstolens dom av den 24 maj 2016 i målet MT Højgaard A/S m.fl. (C-396/14), punkt 23.

De faktiska omständigheterna i målet

- 8 Den 25 april 2021 reste den afghanske medborgaren H (nedan kallad utlänningen) in i Danmark. Han lämnade in en ansökan om internationellt skydd i Danmark samma dag. Det framgår av databasen Eurodac att utlänningen registrerades som asylsökande i Rumänien den 5 mars 2021.
- 9 Den 24 juni 2021 begärde därför Utländingestyrelsen att Rumänien skulle återta utlänningen i enlighet med artikel 18.1 c i Dublinförordningen.
- 10 Den 7 juli 2021 gick Rumänien med på att återta utlänningen i enlighet med Danmarks begäran av den 24 juni 2021.
- 11 Den 19 juli 2021 beslutade Utländingestyrelsen att överföra utlänningen till Rumänien med stöd av artikel 18.1 c i Dublinförordningen. Genom ett yttrande samma dag överklagade utlänningen beslutet till Flygtningenævnet. Överklagandet medförde att beslutet om överföring suspenderades i enlighet med artikel 27.3 a i Dublinförordningen.
- 12 Den 28 februari 2022 informerade Rumänien alla medlemsstater om att Rumänien från och med den 1 mars 2022 skulle avbryta alla inkommande överföringar enligt Dublinförordningen med hänvisning till konflikten i Ukraina och den ökade tillströmningen av flyktingar till Rumänien.

- 13 Den 15 mars 2022 återförvisade Flygtningenævnet ärendet till Udlændingestyrelsen för förnyad handläggning i första instans, bland annat i syfte att styrelsen skulle ta ställning till betydelsen av de rumänska myndigheternas allmänna tillkännagivande i förhållande till det konkreta beslutet att överföra sökanden till Rumänien.
- 14 Den 8 april 2022 beslutade Udlændingestyrelsen återigen om överföring av utlänningen till Rumänien i enlighet med artikel 18.1 c i Dublinförordningen. Genom ett yttrande samma dag överklagade utlänningen beslutet till Flygtningenævnet. Klagomålet medförde att beslutet om överföring fick suspensiv verkan i enlighet med artikel 27.3 a i Dublinförordningen.
- 15 Den 24 maj 2022 informerade Rumänien samtliga medlemsstater om att det tillfälliga stoppet för inkommande överföringar enligt Dublinförordningen hade upphävts.
- 16 Den 2 december 2022 fastställde Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens beslut av den 8 april 2022.
- 17 Den 2 februari 2023 begärde utlänningens ombud att ärendet skulle prövas på nytt. Ombudet gjorde härvid gällande att utlänningens ansökan om asyl skulle prövas i sak i Danmark, eftersom fristen i artikel 29.1 i Dublinförordningen hade löpt ut vid Udlændingestyrelsens beslut den 8 april 2022 med den konsekvens, att Danmark härefter ansvarar för att pröva ansökan i sak, se artikel 29.2. Ombudet gjorde i andra hand gällande att det skulle inhämtas förhandsavgörande från EU-domstolen, då domstolen inte tidigare hade tagit ställning till tolkningen av artikel 29 i ett ärende som det förevarande.
- 18 Den 13 februari 2023 beslutade Flygtningenævnet, vid ett nytt nämndssammanträde, att återuppta ärendet för behandling.
- 19 Den 19 april 2023 fastställde Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens beslut av den 8 april 2022. När det gäller frågan om beräkningen av tidsfristen enligt artikel 29.1 i Dublinförordningen anges bl.a. följande i beslutet:

”...

Konsekvensen av att Flygtningenævnet återförvisade Udlændingestyrelsens beslut den 15 mars 2022 var att ärendet, till följd av överklagandeinstansens beslut, fortfarande handlades av utlänningsmyndigheterna, liksom att den fortsatta handläggningen innebar att sökanden inte kunde överföras till Rumänien, och att Udlændingestyrelsens förnyade beslut den 8 april 2022 om överföring av sökanden till Rumänien upphävdes under handläggningen av överklagandeärendet fram till Flygtningenævnets förnyade beslut den 2 december 2022, varvid nämnden fastställde Udlændingestyrelsens beslut att sökanden kunde överföras till Rumänien.

Varken Dublinförordningen eller ovannämnda praxis från EU-domstolen har uttryckligen behandlat konsekvenserna i form av tidsfrister av att ett överprövningsorgan återförvisar ett beslut som fattats enligt Dublinförordningen till första instans, men det framgår av artikel 29.1 att en överföring måste ha ägt rum senast sex månader efter det att en begäran från en annan medlemsstat om övertagande eller återtagande av den berörda personen godtogs eller det att slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades i enlighet med artikel 27.3 a. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader ska den ansvariga medlemsstaten, enligt andra punkten, befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad, eller till högst 18 månader om den berörda personen håller sig undan.

Under de aktuella omständigheterna, där orsaken till återförvisningen berodde på helt oförutsedda omständigheter som inte kan läggas utlänningsmyndigheterna till last, finner Flygtingenævnet att det är mest förenligt med bestämmelsen i artikel 27 i Dublinförordningen och övervägandena bakom denna bestämmelse om tillgång till effektiva rättsmedel i förhållande till beslut som fattas enligt artikel 18.1 a och 18.1 c i Dublinförordningen, se även skäl 19 i förordningen och artikel 47.2 i EU-stadgan, att tolka Dublinförordningen så att fristen om 6 månader i artikel 29.1 i Dublinförordningen i det konkreta ärendet först började löpa från Flygtingenævnets slutliga beslut den 2 december 2022, trots att konsekvensen av Flygtingenævnets återförvisning den 15 mars 2022 kunde ha blivit att Udlændingestyrelsen beslutade att klaganden inte skulle överföras till Rumänien.

Flygtingenævnet finner därför inte skäl att besluta att klagandens asylansökan nu ska prövas i sak i Danmark. ...

...”

- 20 Den 4 maj 2023 beslutade Flygtingenævnet efter en begäran från DRC Dansk Flygtningehjælp att ta upp ärendet på nytt för en förnyad bedömning av hur bestämmelserna om frister i artikel 29.1 och 29.2, jämförda med artikel 17 i Dublinförordningen, ska tolkas. DRC Dansk Flygtningehjælp hänvisade i sin begäran om förnyad prövning särskilt till EU-domstolens dom av den 30 mars 2023 i målet E.N. m. fl. (C-556/21) och gjorde gällande att ansvaret enligt förordningen hade övergått på Danmark när Udlændingestyrelsen meddelade sitt beslut den 8 april 2022, se artikel 29.2 i Dublinförordningen.
- 21 Under det ursprungliga överklagandeförfarandet, det förnyade överklagandeförfarandet och vid det första återupptagandet av prövningen suspenderades överföringen, vilket även är fallet vid det aktuella återupptagandet.

EU -rättsliga bestämmelser

- 22 Den relevanta unionsrättsliga förordningen är artikel 29.1 och 29.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artiklarna 18 och 27 i den förordningen och skälen 4, 5 och 19 i densamma, samt artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 23 Av artikel 29.1 Dublinförordningen följer bland annat att överföringen av sökanden eller en annan person som avses i artikel 18.1 c eller d från den anmodande medlemsstaten till den ansvariga medlemsstaten ska verkställas i enlighet med den anmodande medlemsstatens nationella rätt, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader efter det att framställan från en annan medlemsstat om övertagande eller återtagande av den berörda personen godtogs eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning med suspensiv verkan fattades i enlighet med artikel 27.3. Om överföringen inte görs inom tidsfristen på sex månader enligt artikel 29.1 ska den ansvariga medlemsstaten, enligt artikel 29.2, befrias från sin skyldighet att överta eller återta den berörda personen, varpå ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten. Denna tidsfrist får förlängas till högst ett år om överföringen inte kunnat utföras på grund av att den berörda personen varit frihetsberövad, eller till högst 18 månader om den berörda personen håller sig undan.
- 24 Det följer av artikel 27 i Dublinförordningen att en utlänning som avses i artikel 18.1 c eller d ska ha rätt till ett effektivt rättsmedel, i form av överklagande eller omprövning i domstol av de faktiska och rättsliga omständigheterna när det gäller beslut om överföring.
- 25 Skälen i ingressen till Dublinförordningen (skälen 4, 5 och 19) bygger på att det finns en tydligt och praktiskt genomförbart sätt för att fastställa vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en asylansökan. En sådan metod bör bygga på objektiva kriterier, som är rättvisa för både medlemsstaterna och de berörda personerna. Den bör särskilt göra det möjligt att snabbt fastställa ansvarig medlemsstat, för att garantera faktisk tillgång till förfarandena för beviljande av internationellt skydd och inte äventyra målet att behandla ansökningar om internationellt skydd snabbt. Rättssäkerhetsgarantier och rätten till ett effektivt rättsmedel bör föreskrivas i samband med beslut om överföring till den ansvariga medlemsstaten, särskilt i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- 26 EU-domstolen har i ett antal avgöranden uttalat sig om tolkningen av artikel 29.1, 29.2 och 27 i Dublinförordningen och Flygtingenævnet är medveten om att det i EU-domstolens praxis görs en restriktiv tolkning av fristerna i Dublinförordningen, se härvidlag – utöver de avgöranden som det hänvisas till i

punkterna 32 och 33 nedan – EU-domstolens dom av den 31 maj 2018 i målet Adil Hassan (C-647/16), dom av den 7 juni 2016 i målet Ghezelbash (C-63/15), dom av den 25 oktober 2017 i målet Shiri (C-201/16) och dom av den 5 juli 2018 i målet X (C-213/17).

- 27 EU-domstolen prövade senast fristreglerna i Dublinförordningen i dom av den 30 mars 2023 i målet E.N m. fl (C-556/21), i vilken domstolen slog fast att artikel 29.1 och 29.2 i Dublin III-förordningen, jämförd med artikel 27.3 i samma förordning, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en domstol som ska pröva ett överklagande av en dom varigenom ett överföringsbeslut upphävs, på begäran av de behöriga myndigheterna får vidta en interimistisk åtgärd som gör det möjligt för dessa myndigheter att inte fatta ett nytt beslut i väntan på resultatet av överklagandet och vars syfte eller konsekvens är att verkställigheten av överföringsbeslutet avbryts till dess att överklagandet är avgjort. Detta gäller under förutsättning att en sådan åtgärd endast kan vidtas om verkställigheten av överföringsbeslutet har avbrutits i samband med prövningen i första instans med tillämpning av artikel 27.3 och 27.4 i denna förordning. Det framgår dessutom av punkt 24 att artikel 29.1 i Dublin III-förordningen, och särskilt av användningen av uttrycket ”slutligt beslut”, att unionslagstiftaren har avsett att fristen för överföring inte ska börja löpa förrän avgörandet av ett överklagande i fråga om ett beslut om överföring har vunnit laga kraft, efter det att de rättsmedel som föreskrivs i den berörda medlemsstatens rättsordning har uttömts. Detta gäller under förutsättning att verkställigheten av överföringsbeslutet har avbrutits med tillämpning av artikel 27.3 eller 27.4 i denna förordning

Nationella bestämmelser

- 28 I det aktuella fallet har det uppstått tvivel om tolkningen av tidsfristen i artikel 29.1 i Dublinförordningen, eftersom Flygtningenævnet, under prövningen enligt artikel 27 i förordningen, har beslutat att återförvisa ärendet till Udlændingestyrelsen för förnyad prövning i första instans i enlighet med nationella förvaltningsrättsliga regler.
- 29 Enligt dansk förvaltningsrätt innebär återförvisning att en överordnad myndighet upphäver ett beslut som fattats av en underordnad myndighet, varefter ärendet återförvisas till den underordnade myndigheten för förnyad prövning. En återförvisning innebär således att den underordnade myndighetens beslut upphävs.
- 30 Som utgångspunkt kan återförvisning ske i tre typfall enligt dansk förvaltningsrätt: 1) Om ärendet inte är tillräckligt utrett före beslutet i första instans, 2) om betydande handläggningsfel har begåtts i första instans, eller 3) om det föreligger nya väsentliga upplysningar av betydelse för det ursprungliga beslutet.
- 31 En återförvisning innebär således att ärendet fortfarande handläggs av myndigheterna och att det är möjligt att överklaga det förnyade beslutet i första instans till överklagandeinstansen.

Parternas argument

- 32 Udlændingestyrelsen har anfört att tidsfristen i artikel 29.1 i Dublinförordningen inte har löpt ut i det konkreta ärendet och har särskilt hänvisat till att bestämmelsen tar hänsyn till att tidsfristen för överföring inte får löpa ut medan det finns ett överklagande med suspensiv verkan i enlighet med artikel 27.3 i förordningen, eftersom tidsfristen först börjar löpa efter det att ett slutligt beslut har fattats med anledning av överklagandet, se EU-domstolens dom av den 29 januari 2009 i målet Petrosian (C-19/08), punkt 45, och dom av den 26 juli 2017 i målet A.S. (C-490/16), punkterna 58 och 60. Ett sådant slutligt beslut förelåg först genom Flygtningenævnets beslut den 2 december 2022.
- 33 Utlännings ombud (den förordnade advokaten och DRC Dansk Flygtningehjælp) har gjort gällande att tidsfristen i artikel 29.1 i Dublinförordningen redan hade löpt ut vid tidpunkten för Udlændingestyrelsens förnyade beslut den 8 april 2022 efter Flygtningenævnet återförvisningsbeslut den 15 mars 2022, vilket innebar att Udlændingestyrelsens beslut den 19 juli 2021 upphävdes. Vid tidpunkten för Udlændingestyrelsens förnyade beslut den 8 april 2022 hade mer än sex månader förflutit sedan mottagandet av de rumänska myndigheternas godtagande, och det följer därför direkt av artikel 29.1 i Dublinförordningen att Danmark är ansvarigt för handläggningen av utlännings asylansökan. Ett nytt beslut från första instans om överföring efter en återförvisning ska således föreligga inom sex månader efter mottagandet av godkännandet från den ansvariga medlemsstaten. Det har särskilt påpekats att fristerna i artikel 29.1 och 29.2 i förordningen är tvingande, samt till EU-domstolens dom av den 13 november 2018 i målen X och X (C-47/17 och C-48/17), punkt 70, dom av den 19 mars 2019 i målet Jawo (C-163/17), punkterna 59 och 60, dom av den 31 mars 2022 i målet IA (C-231/21), punkterna 54-56, och dom av den 22 september 2022 i målet M.A. m.fl. (C-245/21 och C-248/21), punkterna 65-68. Varken bestämmelsens ordalydelse eller dess syfte underbygger slutsatsen att Flygtningenævnets återförvisningsbeslut den 15 mars 2022 utgör ett ”slutligt” beslut som kan ligga till grund för att en ny frist på sex månader börjar löpa med stöd av förordningen. Efter EU-domstolens dom den 30 mars 2023 i målet E.N. m.fl. (C-556/21) finns det stöd för att slå fast att återförvisningsbeslutet den 15 mars 2022 innebär ett upphävande av Udlændingestyrelsens beslut av den 19 juli 2021, och att det därför inte längre kunde anses att det var ett överföringsbeslut som hade överklagats eller vars verkställighet kunde skjutas upp enligt artikel 27 i Dublinförordningen. Det har dessutom gjorts gällande att målet Petrosian (C-19/08) avser den tidigare Dublin II-förordningen och att den gällande Dublin III-förordningen innehåller ett förstärkt skydd för asylsökande i Dublin-förfarandet, inbegripet frågan om reglering av frågan om suspensiv verkan, och att domen i målet A.S. (C-490/16) avser en annan situation än den som föreligger i förevarande ärende, eftersom domen i nämnda mål endast avser ett överklagande vid domstol eller ett domstolsliknande organ som omfattas av artikel 27.3 i förordningen, i vilken det beslutats om uppskov med verkställigheten.

Bakgrund till Flygtningenævnets frågor

- 34 I det aktuella fallet är situationen den att Udlændingestyrelsen inom sexmånadersfristen i artikel 29.1 i Dublinförordningen beslutade att överföra utlänningen till Rumänien i enlighet med artikel 18.1 c i Dublinförordningen. Detta beslut överklagades till Flygtningenævnet som överklagandeinstans, se artikel 27 i Dublinförordningen, och den 15 mars 2022 beslutade nämnden att återförvisa ärendet till Udlændingestyrelsen för ny prövning i första instans med hänvisning till att de rumänska myndigheterna hade beslutat att avbryta Dublinöverföringarna till Rumänien från och med den 1 mars 2022 med hänvisning till konflikten i Ukraina och det ökade inflödet av flyktingar till Rumänien. Därefter fattade Udlændingestyrelsen den 8 april 2022 ett nytt beslut om överföring av klaganden till Rumänien med stöd av artikel 18.1 c i Dublinförordningen, och detta beslut, som således fattades efter utgången av den sexmånadersfrist som föreskrivs i artikel 29.1 i Dublinförordningen, beräknad från den dag då den ansvariga medlemsstaten godtog överföringen, överklagades till Flygtningenævnet inom den överklagandefrist som föreskrivs i nationell rätt. Flygtningenævnet fattade sedan ett slutligt beslut i överklagandeärendet genom beslut den 2 december 2022, vilket var resultatet av nämndens återförvisning den 15 mars 2022 och styrelsens efterföljande bekräftelse av beslutet om överföring den 8 april 2022.
- 35 Som ett alternativ till återförvisningen den 15 mars 2022 kunde Flygtningenævnet ha vilandeförklarat handläggningen av ärendet i syfte att nämnden - eventuellt genom Udlændingestyrelsen - kunde inhämta ytterligare upplysningar om de ändrade omständigheterna i Rumänien, och i en sådan situation skulle det problem som aktualiserats i detta ärende inte ha uppstått. Enligt artikel 29.1 i Dublinförordningen ska överföringen av en utlänning verkställas senast sex månader efter det slutliga beslutet vid överklagande eller omprövning, där detta har suspensiv verkan, i enlighet med artikel 27.3. Nämnden anser emellertid preliminärt att ett sådant tillvägagångssätt ger utlänningen ett svagare rättsskydd än nämndens val att återförvisa ärendet till Udlændingestyrelsen och nämnden har således berett möjlighet för att utlänningen får en ny prövning av ärendet i två instanser.
- 36 I det aktuella fallet motiverades återförvisningen av yttre och helt oförutsedda omständigheter som inte kunde läggas Udlændingestyrelsen till last - nämligen det förhållandet att den ansvariga medlemsstaten, Rumänien, efter att ha godtagit överföringen, generellt avbröt överföringar enligt Dublinförordningen med hänvisning till konflikten i Ukraina och den ökade tillströmningen av flyktingar till landet. Med begäran om förhandsavgörande vill Flygtningenævnet därför få klarhet i hur fristreglerna i artikel 29.1 och 29.2 i Dublinförordningen, jämförd med artikel 27, ska beräknas i en situation som den aktuella, vilken enligt nämndens mening inte synes vara uttryckligen reglerad i Dublinförordningen, inbegripet om det överlämnas till medlemsstaterna, inom ramen för nationella förvaltningsrättsliga regler och i enlighet med de unionsrättsliga principerna om likvärdighet och effektivitet, i enlighet med principen om processuell autonomi, se

EU-domstolens dom av den 15 april 2021 i målet H.A. (C-194/19), punkt 42, att beräkna fristen från det slutliga avgörandet i sak i ärendet. I förevarande fall var detta tidpunkten för Flygtningenævnets beslut den 2 december 2022, vilket bekräftade Udlændingestyrelsens förnyade beslut av den 8 april 2022 om överföring av utlänningen.

Tolkningsfrågan

37 Mot denna bakgrund har Europeiska unionens domstol ombetts besvara följande fråga:

1. Ska bestämmelserna om tidsfrister i artikel 29.1 och 29.2 i Dublinförordningen tolkas så, att tidsfristen om sex månader i artikel 29.1 i Dublinförordningen beräknas från det slutliga beslutet i sak i ärendet i de fall ett överprövningsorgan i den anmodande medlemsstaten, se artikel 27 i Dublinförordningen, har återförvisat överföringsärendet till den behöriga myndigheten i första instans, som därefter har fattat ett nytt beslut om överföringen senare än sex månader efter mottagandet av den ansvariga medlemsstatens godkännande, inbegripet när återförvisningen motiveras av att den ansvariga medlemsstat som ursprungligen godkände överföringen därefter har beslutat att generellt avbryta överföringar enligt Dublinförordningen och där överföringen av den berörda utlänningen därför har getts suspensiv verkan?

[utelämnas]

[utelämnas]

[Namn]

(ordförande, domare
(landsdommer))

[utelämnas]

[Namn]

(ledamot utsedd av
Advokatrådet)

[utelämnas]

[Namn]

(Ledamot utsedd av Udlændinge-
og integrationsministern)